Od místa k místu - Spálený, Petr

Od místa k místu vozím už dobře dvacet let
jen jednu starou píseň ztěžklou vůní cigaret
Tak ani není divu, že v ní občas zaskřípá,
je vrtošivá, svéhlavá, je jak já

Je nerudná a kouše, je plná banalit,
je hašteřivá, líná, hořká, čímž mě nutí pít
Snad ani nemá smysl jak je sveřepá,
je prostě příliš příbuzná, je jak já

Když ale vstane správnou nohou, to je zas
zpívat si něco jako slavit hodokvas
To šprýmuje a snaží se být spanilá, jak já

Od místa k místu hledím ji vozit jako květ
a zasloužit si šanci o těch místech vyprávět
Jen neříkejte, pokud to snad někdo ví,
kde tahle píseň proud svých slov zastaví